

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישֵׁי פְּרֻשֵׁת שׁוֹפְטִים כ"ח מִנְחָם אָב, ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁלִישֵׁי עִם רִש"י

מֹשֶׁה רַבְּנוּ מְסַפֵּר לַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַמִּתְנֻחַת שִׁיתְנוּ לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

שָׁבַט לְוֵי לֹא מִקְבֵּל חֶלֶק וְנַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ כָּל שְׂאֵר הַשְּׁבָטִים. בְּמָקוֹם זֶה הֵם מִקְבְּלִים אֶת הַמִּתְנֻחַת שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְבִיאִים לָהֶם - חֶלְקִים מֵהַקְּרָבָנוֹת, תְּרוּמָה, רֵאשִׁית הַגִּזְז - הַצֶּמֶר הָרֵאשׁוֹן שֶׁנִּגְזַז מֵהַכֹּבָשִׁים.

הֲאֵם תּוּכְלוּ תוֹךְ עֵיּוֹן בְּרִש"י לִרְאוֹת כַּמָּה כְּבָשִׁים יֵשׁ לַגִּזְז כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת?
וְכָל זֹאת מֵדוּעַ? בְּגַלּל שֶׁהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּים עוֹבְדִים וּמְשֻׁרְתִים אֶת ה' בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

תְּהֵלִים / יוֹם כ"ח לַחֲדָשׁ פְּרָקִים קל"ה - קל"ט

בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, בְּסִיּוּם הַבְּרָכָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁלִּפְנֵי קְרִיאַת שְׁמַע אוֹמְרִים שֶׁה' מְחַדֵּשׁ וּבוֹרֵא אֶת הָעוֹלָם מִיַּד יוֹם מְחַדֵּשׁ - "הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית".

מוֹכִיחִים זֹאת מִפְּסוּק מֵהַתְּהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם "לַעֲוֹשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ".

לוֹמְדִים מִכֹּךְ שֶׁה' תְּמִיד מְחַדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם מִכֵּיוֵן שֶׁבִּפְסוּק לֹא כְּתוּב שֶׁה' עָשָׂה אֶת הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים בְּלִשׁוֹן עֵבֶר, אֲלָא "לַעֲוֹשֵׂה" - לְשׁוֹן הוֹוָה. ה' בּוֹרֵא בְּכָל עֵת אֶת הָעוֹלָם מְחַדֵּשׁ יֵשׁ מֵאִן, מִיַּד שְׁנֵי וּשְׁנֵי.

הַדָּבָר מְלַמְּדֵנוּ לְקַח חֲשׁוֹב בְּעִבּוּדַת ה' שְׁלֵנוּ.

עֲלִינוּ לְוֹדָא שֶׁהִיְהוּדוֹת שְׁלֵנוּ גַם הֵיא תְּמִיד דְּבַר חֲדָשׁ, בְּדִיוֹק כְּפִי שֶׁה' בּוֹרֵא אֶת הָעוֹלָם מִיַּד רַגַע מְחַדֵּשׁ. אֵל לָנוּ לְהַרְגִישׁ שֶׁהִיְהוּדוֹת הֵיא מְשַׁעֲמָמַת, הַדְּבָרִים תְּמִיד צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲדָשִׁים וּמְלֵהִיבִים עֲבוּרָנוּ כְּמוֹ לְקַבֵּל פָּרֶס חֲדָשׁ.

הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַסְּבִיר שֶׁאֲנִי מְבַקְשִׁים זֹאת מֵה' בְּסִלְיָחוֹת: "אֵל תְּשַׁלֵּכְנוּ לְעַת זְקָנָה" - אֲנִי מְבַקְשִׁים מֵה' שְׁלֵא "יִשְׁלִיךְ" אוֹתְנוּ לְהַרְגִישׁ שֶׁהִיְהוּדוֹת וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת הֵם דְּבַר יֵשׁ וּמְשַׁעֲמָם.

אנו רוצים שהתורה והמצוות שלנו תמיד יהיו חדשים ורעננים.

תניא / אגרת הקדש סימן ח' (כ"ח מנחם אב שנה פשוטה)

האם בקשתם מאמא פעם סכריה, והיא אמרה, תוכלו לקבל אם תעזרו חמש דקות בבית? אמא רוצה שתהיו זכאים לקבל את הממתק! ה' גם רוצה שיגיע לנו לקבל את המחשבות המיוחדות והקדושות בשעת התפלה.

ומה עושים כדי לזכות ולקבלם? על ידי נתינת צדקה.

אבל, על ידי נתינה של מטבע לצדקה, אנחנו באמת מקבלים הרבה יותר מהשווי של אותה מטבע! האדמו"ר הזקן ממשיל משל על נטיעה, העץ שגדל הוא ללא שום השואה לגדל של הזרע שממנו שתלו אותו.

היום לומדים שאותו דבר בעצם קורה עם הצדקה שלנו, המטבע שנתנו היא כמו נטיעה של זרע. ה"אדמה" - היא המקום שכל הרוחניות של הנשמות שלנו מגיעה ממנו. כשאנחנו נותנים צדקה, זה כמו לנטע שם מטבע ו"עץ" גדול ויפה צומח ממנו - המחשבות הקדושות שאנו חושבים בשעת התפלה.

כל זה במיוחד כשאנו נותנים צדקה עבור אנשי ארץ ישראל - זה כמו נטיעה באדמה מיוחדת שמצמיחה מהר מאד, כדי שנוכל לקבל עוד יותר מחשבות רוחניות ומיוחדות.

היום יום / כ"ח מנחם אב

היום נלמד ענין שיעזר לנו להתכונן כראוי לחדש אלול.

אם חס וחלילה אדם מרגיש לא טוב, מה עליו לעשות?

הוא צריך לעשות שני דברים:

1. לקחת תרופה כדי לגרום לאותו חלק בגוף להרגיש טוב יותר.

2. לאכול אכל בריא, לנוח, לשתות הרבה מים ולשבת קצת בשמש כדי שכל הגוף יתחזק וגם החלק הלא בריא ירגיש טוב יותר.

אם הנשמה שלנו חולה צריכים לעשות בדיוק את שני הדברים האלה כדי לגרום לה להרגיש טוב יותר.

1. לעשות תשובה ולהעלים את העבירה שגורמת לנשמה להרגיש לא טוב.

2. לקיים הרבה מצוות כדי לגרום לנשמה להיות כל כך חזקה, עד שהעברה גם היא תעלם.

זה מה שאנחנו עושים בחדש אלול. אנו עורכים חשבון נפש כדי לראות את הדברים הטובים

שעשינו במהלך השנה ולחזק אותם, וחוזרים בתשובה על הדברים שצריכים תקון.

ספר המצוות / מצות לא תעשה ר"ה, ר"ו, ר"ח, ר"ז

היום לומדים עוד מצוות על דברים שאסור לנזיר לאכול.

1. מצות לא תעשה ר"ה - לנזיר אסור לאכול חרצני ענבים.

2. מצות לא תעשה ר"ו - לנזיר אסור לאכול קלפות ענבים.

שתי המצוות הבאות עוסקות בדברים נוספים שלנזיר אסור לעשות:

1. **מצות לא תעשה ר"ח** - אסור לנזיר להטמא ולהמציא בכונה בבית שיש בו נפטר (טמאת מת).
2. **מצות לא תעשה ר"ז** - אסור לו לטמא את עצמו בטמאת מת על ידי נגיעה או סיוע בקבורה, אפלו אם זה אחד מהוריו.

רמב"ם / הלכות נזירות פרקים ו', ז', ח'

- ברמב"ם לומדים עוד הלכות מה קורה אם הנזיר עושה משהו שאסור עליו ואיך מסתיימת הנזירות שלו.
- פרק ו** - נזיר צריך לקיים הלכות רבות. אם הוא עושה דברים שנאסר עליו לעשות, הוא הרס את ימי הנזירות ועליו להתחיל שוב מחדש.
- אם הוא שותה יין, הוא עשה דבר לא טוב אבל הוא עדין נשאר נזיר. אם הוא גזר את שערו, הנזירות שלו נמצאת בפסק זמן של 30 יום. ואז הוא יכול להמשיך ולגזור את מה שנותר.
- אבל אם הוא נטמא טמאת מת, עליו לגלח את שערו, ולהקריב קרבנות ולהתחיל את תהליך הנזירות מתחלה.
- פרק ז** - ישנם פעמים בהן נזיר צריך לעשות דברים שבדרך כלל אסורים עליו והוא נותר נזיר בכל זאת. למשל אם קבל צרעת תוך כדי נזירותו, יש מצוה לגזור את שערו.
- פרק ח** - לומדים על דברים שנזיר עושה על מנת לסיים את ימי הנזירות שלו כמו גלוח שערו והקרבת קרבנות.

זרכי החסידות / המלך בשדה

בפרשת ראה, ישנו מאמר מאד מפרסם - "אני לדודי ודודי לי" - על חדש אלול!
האדמו"ר הזקן אומר שבחדש אלול, ה' מתגלה בעולם בעוצמה. כמו החיות שמאירה בחג. אם כן, מדוע חדש אלול איננו חג אחד ארוך?
ישנו משל למלך, בדרך כלל המלך יושב בארמונו. אם אתה רוצה להכניס אליו, אתה צריך לחכות לו הרבה זמן כדי שתזכה לכה. וישנם הרבה שומרים ומאבטחים שיידאגו שאתה מוכן לכניסה למלך.
אבל לפעמים המלך יוצא לשדה - מקום שבו כלם נמצאים. הוא מתייך לכלם ועוזר להם בכל צרכיהם. בשדה המלך נמצא בשדה, אנחנו פשוט יכולים לפנות אליו איך שאנחנו.
לחג צריכים להתכונן הרבה זמן, ללבש בגדים מיוחדים, לא לנגוע במקצה, ולהתפלל תפלות מיוחדות כדי שנוכל להרגיש את הקדשה. אבל בחדש אלול, בשדה המלך בשדה, אנחנו יכולים להרגיש את החיות המיוחדת מה' אפלו כשאנחנו "רק עושים את הפעולות היומיות הרגילות".
דבר זה עוזר לנו לבצע את העבודה של חדש אלול, לתקן את הנהגות חיי היומיום שלנו.